

DESALNIETTEMIN

Zelden zo gelachen als bij comedian Piv Huvluv

Karel Michiels
Freelanceredacteur

Weinig comedians hebben mij dit jaar harder doen lachen dan Piv Huvluv en hij had daar niet eens veel grappen voor nodig. Met zijn verzameling oude vinylplaatjes boort hij in de voorstelling *DJ Loebas* het soort muzikale herinneringen aan die je al lang vergeten of verdrongen hebt en waarvoor je je misschien zelfs wat geneert. In plaats van de voorspelbare bewondering en ontroering die de almaar weliger tierende tijdloze hitlijsten opwekken, geeft Piv Huvluv, pseudoniem van Jan Cattrijsse, het begrip nostalgie een hoogst komische invulling.

Kon je tijdens die kuskesdans zomaar een meisje uitzoeken en haar hartstochtelijk zoenen?

Dat klinkt als Camping Kitsch of Q-Foute Radio (ja, die bestaat echt), maar het verschil is dat Piv Huvluv zijn eigen authentieke ervaringen aan de liedjes koppelt. Hij weet nog precies hoe het was om destijds naar *Avro's top pop* te kijken (Iggy Pop! Amanda Lear! Baccara!) of op een fuif de bamba te dansen. Heel herkenbaar voor vijftigplussers, maar tegelijk zo lang geleden en vandaag zo moeilijk voor te stellen dat je er alleen nog maar hartelijk om kunt lachen. Vond je die half diepe decolletés echt zo geil als de comedian suggereert? Kon je tijdens die *kuskesdans* zomaar een meisje uitzoeken en haar hartstochtelijk zoenen? Voor een jonger publiek moet deze show zowat het effect hebben van *De jaren 80 (90, 00) voor tieners* op tv: verbazing, verbijstering, onthutsing.

Ik weet dat er op de radio een inflatie is aan tijdloze hitparades, tegenwoordig het hele jaar door zelfs, tot een top 3000 aan toe, op Nostalgie. Maar hoe vaak kan dezelfde klassieker je bij het nekvel grijpen of je hart breken? En is lachen niet minstens even helend als die doorwrochte emoties? Lachen met onszelf, en hoe bepaalde liedjes tot ons zijn gekomen. Hoe we daar als kind en puber op reageerden, zonder voorkennis of vooroordeel, en vooral zonder gêne. Een top 1000 hoeft het niet te zijn, maar laat Piv Huvluv gerust zijn persoonlijke top 100 samenstellen. Een hele dag pret en nostalgisch luisterplezier: daar kan geen 'Bohemian rhapsody' tegenop.